

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2014. március 20. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2014. március 28. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t :

Az emberölés bűntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt **I.r. vádlott** ellen indult büntetőügyben a Veszprémi Törvényszék 2013. szeptember 11. napján kihirdetett 7.B.967/2012/32. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlott cselekményei a 2012. évi C törvény szerint az alábbiak szerint minősülnek:

emberölés bűntettének kísérlete (Btk. 160.§ (1) és (2) bekezdés f/ pont),
lőfegyverrel visszaélés bűntette (Btk. 325.§ (1) bekezdés a/ pont),
kiskorú veszélyeztetésének bűntette (Btk. 208.§ (1) bekezdés),
közlekedés biztonsága elleni bűntett (Btk. 232.§ (1) bekezdés VII. fordulat),
közúti baleset gondatlan okozásának vétsége (Btk. 235.§ (1) bekezdés),
segítségnyújtás elmulasztásának bűntette (Btk. 166.§ (1), (3) I. fordulat),
járművezetés ittas állapotban vétsége (Btk. 236.§ (1) bekezdés).

Ezért a bíróság halmazati büntetésül 17 (tizenhét) év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre, 2 (kettő) év 6 (hat) hónap közúti járművezetéstől eltiltásra és mellékbüntetésül 7 (hét) év közügyektől eltiltásra ítéli.

A vádlott feltételes szabadságra legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a zaklatás vétségének jogszabályi hivatkozása a Btk. 222.§ (2) bekezdés a/ pontja.

Az eljárás során felmerült 3.477.219 (hárommillió-négyszázhetvenhétezer-kettőszáztizenkilenc) Ft bűnügyi költségből 485.248 (négyszáznyolcvanötezer-kettőszáznegyvennyolc) Ft bűnügyi költséget az állam, míg 2.991.971 (kettőmillió-kilencszázkilencvenegyezer-kilencszázhetvenegy) Ft-ot a vádlott visel.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

I n d o k o l á s :

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 2012. október 16. napján Bf.10/2012/11. számú végzésével hatályon kívül helyezte a Veszprém Megyei Bíróság 2011. szeptember 16. napján kelt, az alapeljárás során hozott 3.B.152/2010/35. számú ítéletét és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította.

A megismételt eljárásban a **Veszprémi Törvényszék** 2013. szeptember 11. napján kihirdetett **7.B.967/2012/32. számú ítéletével** a 2009. március 14. napjától előzetes fogvatartásban lévő **I.r. vádlott** bűnösségét megállapította:

- emberölés bűntettének kísérletében, a Btk.166.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés f/ pontja szerint,
- lőfegyverrel visszaélés bűntettében, a Btk.263/A.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján,
- kiskorú veszélyeztetésének bűntettében, a Btk.195.§ (1) bekezdés szerint,
- közlekedés biztonsága elleni bűntettben, a Btk.184.§ (1) bekezdése szerint,
- közúti baleset gondatlan okozásának vétségében, a Btk.187.§ (1) bekezdése alapján,
- segítségnyújtás elmulasztásának bűntettében, a Btk.172.§ (1) bekezdés és (3) bekezdés I. tétele alapján, továbbá
- ittas járművezetés vétségében, a Btk.188.§ (1) bekezdés szerint.

Ezért a bíróság **I.r. vádlottat** halmazati büntetésül 15 év fegyházbüntetésre, valamint mellékbüntetésül 6 év közügyektől eltiltásra és 2 év 6 hónap közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a vádlott által őrizetben, illetőleg előzetes letartóztatásban töltött idő fegyházbüntetésbe történő beszámításáról, továbbá a közúti járművezetéstől eltiltás tartamába a 2009. február 14. napjától eltelt idő beszámításáról. Döntött az eljárás során lefoglalt bűnjelek jogi sorsáról, továbbá megszüntette a vádlott szülői felügyeleti jogát a ...napján született **vádlott gyermeke** vonatkozásában. A vádlottat a Btk.186.§ (1) bekezdés szerinti minősülő közúti veszélyeztetés bűntette miatt emelt vád alól felmentette. A Btk.176/A.§ (2) bekezdés a/ pontja alapján minősülő zaklatás vétsége miatt indított büntetőeljárást joghatályos magánindítvány hiánya okán megszüntette.

Az ítélet ellen az **ügyész fellebbezett** a vádlott terhére a vele szemben főbüntetésként kiszabott fegyházbüntetés és mellékbüntetésül alkalmazott közügyektől eltiltás mértékének súlyosítása érdekében. A megszüntető rendelkezést nem támadta, de a felmentéssel érintett életveszélyt okozó testi sértés bűntette miatt emelt vád alóli felmentéssel nem értett egyet és indítványozta e bűncselekményben is a terhelt büntetőjogi felelősségének megállapítását.

I.r. vádlott és védője a tényállás téves megállapítása és téves jogi minősítés miatt, az emberölés bűntettének vádja alóli felmentés, továbbá a büntetés enyhítése érdekében, valamint a szülői felügyeleti jog megszüntetésére vonatkozó rendelkezés mellőzése és a bűnügyi költség arányos viselése érdekében jelentettek be fellebbezést.

A **Fellebbviteli Főügyészség Bf.21/2013/4-I. számú átiratában** az ügyész által bejelentett fellebbezést módosított formában tartotta fenn, azzal, hogy a védelmi fellebbezések alaptalanok. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásra vonatkozó szabályokat és a hatályon kívül helyező végzésben foglalt iránymutatásokat teljes mértékben megtartotta, minden lényeges kérdésre kiterjedően részletes bizonyítást folytatott le. Valamennyi szükséges és lehetséges bizonyítási eszközt beszerzett és a tárgyalás anyagává tett. A terhelt ténybeli és büntetőjogi felelősségét is tagadó védekezésével szemben az egyéb,

főként objektív bizonyítékokat fogadta el a tényállás alapjául, melyek cáfolták a terhelti védekezést. Az indokolási kötelezettségét példaértékű színvonalon teljesítette, valamennyi bizonyítékkal foglalkozott, azokat nagyon részletesen értékelte, egymással összevetette. Mérlegelő tevékenysége sem a tényszerűség, sem a logika szempontjából nem támadható.

Törvényes mérlegelő tevékenysége eredményeként megállapított tényállás túlnyomó részében megalapozott, a kisebb mértékű hiányosságok a rendelkezésre álló iratok tartalma alapján pótolhatóak. Indítványozta, hogy az *1. tényállási pontot* egészítse ki az ítélőtábla akként, hogy **1. sértett** a nyomozó hatóságtól a magánindítvány megtételével kapcsolatos tájékoztatást 2009. szeptember 28. napján foganatosított tanúkihallgatása alkalmával megkapta és a felhívást követően, nyomban előterjesztette abbéli kívánságát, hogy a törvény által biztosított magánindítványos jogával élni szeretne (nyomozati iratok 735. oldal).

A *4. tényállási pont* azzal pontosítandó, hogy gyk. **vádlott gyermeke** jelen volt, amikor testvérét, **2. sértettet I.r. vádlott** megszurta (pszichológiai szakértői vélemény).

A megalapozott tényállás alapján okszerű a terhelt büntetőjogi felelősségére vont következtetés és a bűncselekmények többségének minősítése is törvényes, a hozzáfűzött jogi indokolás szakszerű. Indítványozta, hogy az ítélőtábla kiegészített tényállás alapján állapítsa meg, miszerint **1. sértett** joghatályos magánindítványt terjesztett elő, ezért annak hiányára hivatkozva nem kerülhet sor a zaklatás vétsége miatt az eljárás megszüntetésére. E bűncselekménynek azonban a vád tárgyává tett jóval jelentősebb súlyú egyéb bűncselekmények mellett a felelősségre vonás szempontjából semmilyen jelentősége nincsen. Így a jogi indokolást azzal kell helyesbíteni, hogy az eljárást megszüntető rendelkezés a Be.332.§ (2) bekezdésében írt okon alapszik.

Kifejtette, hogy a *4/a. tényállási pont* tekintetében helyes a bűncselekménynek a közúti baleset gondatlan okozása vétségeként való minősítése. **I.r.** terhelt megsértette a KRESZ 48.§ (7) bekezdésében írt azon szabályát, miszerint a 150 cm-nél alacsonyabb gyermek a gépkocsiban csak gyermekbiztonsági rendszerben rögzítve szállítható. Ez az előírás a vádlottra vonatkozott, nem a gyermekkorú utasra. A szabály szerinti bekötés elmulasztásával összefüggésben következett be a gyermekkorú sértett életveszélyes sérülése.

Az ügyész rámutatott, hogy a vádlott a több emberen elkövetett emberölés büntettének kísérlete szempontjából mindkét sértett esetében egyenes ölési szándékkal cselekedett. **2. sértett** esetében a fejnek a sodrófával történő többszörös támadása, majd életfontosságú szervet, a szívet védő mellkasának közepes-nagy erejű, legalább 14 cm-es pengehosszúságú késsel történő megszurása egyenes ölési szándékra utal.

Az ügyész álláspontja az volt, hogy az első fokon alkalmazott büntetés eltúlzottan enyhe, a súlyosító körülmények nem nyertek kellő értékelést. Indokolt, hogy a szabadságvesztés mértéke az irányadó középérték fölötti tartamban kerüljön megállapításra. A büntetés kiszabási körülményeket azzal indítványozta kiegészíteni, hogy nyomatékos súlyosító körülményként értékelje a másodfokú bíróság, miszerint a vádlott gyermekkorú lánya a közlekedési baleset során életveszélyes sérüléseket szenvedett.

Összefoglalva indítványozta, hogy a Győri Ítélőtábla nyilvános ülésen eljárva a fellebbezésekkel támadott ítéletet a Be.372.§ (1) bekezdése alapján változtassa meg. **I.r.** terheltet hosszabb tartamú, fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre, valamint mellékbüntetésül hosszabb tartamú közügyektől eltiltásra ítélje. A megismételt eljárás során felmerült 485.248 Ft bűnügyi költség vonatkozásában állapítsa meg, hogy azt a Magyar Állam viseli a Be.403.§ (5) bekezdése szerint, míg a további bűnügyi költség 2.991.971 Ft

megfizetésére a vádlottat kötelezze. Egyebekben a tényállás és a büntetés kiszabási tényezők kiegészítése, a jogi indokolást pontosítása után az ítéletet hagyja helyben.

A vádlott **védője az átiratra tett észrevételében** bizonyítási indítványt terjesztett elő, melyben kérte, hogy a Győri Ítéltábla a terheltet fogvatartó Veszprém Megyei Büntetés-végrehajtási Intézetet keresse meg **I.r. vádlott**ról készült nevelői vélemény beszerzése érdekében, mert jelentősége lehet a büntetés kiszabása körében.

Kifejtette, hogy a fellebbezését változatlan formában fenntartja. Egyúttal kérte a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés elutasítását annak alaptalan volta miatt. Rámutatott, hogy téves az ügyészi álláspont, miszerint **I.r. terhelt** mindkét sértett vonatkozásában egyenes szándékkal követte el az ölési cselekményt. Ennek ellentmond többek között az a tény, hogy az elkövetés eszköze a mai napig nem áll rendelkezésre, mivel a lehetséges eszközként lefoglalt, meghajlott pengéjű késsel a szakértői bizonyítás szerint nem lehetett a halálos szúrást kivitelezni. Az alkalmazott büntetés tekintetében kifejtette, hogy az egyáltalán nem enyhe. A terhelt olyan felfokozott idegállapotban hagyta el a helyszínt, hogy tudata át sem fogta a közúti baleset bekövetkezésének, illetve gyermeke megsérülésének lehetőségét, ilyen hivatkozással tehát nem foghat helyt a súlyosítási indítvány. További enyhítő körülményként kérte figyelembe venni a jelentős időmúlást, mely nem róható a vádlott terhére.

Az ítéltábla a **nyilvános ülésen** a védő bizonyítási indítványát elutasította, figyelemmel arra, hogy a terhelt BV. intézetben tanúsított magatartásáról készült nevelői vélemény az elsőfokú eljárás során beszerzésre került.

Az **ügyész perbeszédében** az írásban benyújtott indítványát fenntartotta. Hangsúlyozta, hogy az életveszélyt okozó testi sértés büntetében a bűnösség megállapítása iránt benyújtott ügyészi fellebbezést visszavonta, figyelemmel arra, hogy az kislány élete, testi épsége elleni szándék a tények alapján nem állapítható meg. Súlyosító körülményként indítványozta értékelni a közeli hozzátartozó sérelmére, illetőleg a gyermekek sérelmére történő elkövetést, azt, hogy az 5 éves gyermek a baleset következtében életveszélyes sérülést szenvedett, továbbá a cselekmények többszörös halmazátát. Ugyanakkor enyhítő körülményként kell figyelembe venni - álláspontja szerint - a vádlott büntetlenségét, az igen jelentős időmúlást, továbbá a hosszú előzetes letartóztatásban töltött időt. A terhelt csak részben tett bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomást, ennek megfelelően kell azt a büntetés kiszabása körében értékelni. Összefoglalva indítványozta az elsőfokú ítélet megváltoztatását, hosszabb tartamú fegyházbüntetés és hosszabb tartamú közügyektől eltiltás alkalmazását. Egyéb indítványait fenntartva az ítélet helybenhagyását kérte.

A **védő** fellebbezését fenntartva rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság teljes körű bizonyítási eljárást folytatott le, melyben maradéktalanul megtartotta a hatályon kívül helyező végzésben előírt utasításokat. A bizonyítékok mérlegelése során részletesen foglalkozott az elsőfokú bíróság nemcsak a vádlotti védekezés elemeinek vizsgálatával, hanem - immár az egyoldalú értékelés hibáját kiküszöbölve - **3.sértett** közreható magatartásának momentumaival is. Röviden úgy lehet összefoglalni a történet lényegét, hogy abban az esetben, ha nincs sértetti provokáció, akkor nincsen a vádlott oldaláról indikáció sem a

cselekmények megvalósításához. Az elsőfokú ítélet tényállásából ugyanis kitűnik, hogy **3.sértett** életvezetése vezetett a tragédiához.

A minősítés azonban nincsen összhangban a hiánytalan tényállással, ugyanis **I.r. vádlott** részéről **3.sértett** irányában egyáltalán nem állapítható meg az ölési szándék egyik formája sem. A sértett nem szenvedett életveszélyes sérülést, ebből következően az emberölés fogalmilag kizárt. Csak a súlyos testi sértés büntettét lehet megállapítani az eredmény alapján.

2. sértett tekintetében kiderült a szakértői bizonyítás során, hogy nem az elgörbült kés volt az elkövetés eszköze, hiszen nem volt rajta megtalálható a gyermek vére. Ezen a késen csak **3.sértett** vére és a vádlott vére volt rajta, tehát egy másik kés kellett, hogy legyen, amivel a gyermek megszúrása megtörtént. Az elsőfokú ítélet azt tartalmazza, hogy nincs kétséget kizáró bizonyíték abban a tekintetben, miszerint **3.sértett**, vagy a vádlott tartotta-e kezében ezt a 2. számú, elő nem került kést. Azt kell vizsgálni, hogy kinek állt érdekében, hogy ez az eszköz eltűnjön, és ne álljon rendelkezésre a nyomozás során. Nem **I.r. vádlottnak**. Kétséges tehát, hogy **2. sértett** halálát előidéző késszúrást ki adta le. Ugyanolyan esélye volt **3. sértettnek**, mint a terheltnek.

Ebben az esetben sem lehet ölési szándékról beszélni, hiszen az orvos-szakértők nem zárták ki azt a lehetőséget, miszerint a gyermek belefordult a késbe, amit valamelyik szülő a kezében tartott. Ilyen körülmények mellett csupán az életveszélyt okozó testi sértés bűncselekménye lenne megállapítható, de nem **I.r. vádlott** terhére. **I.r. vádlottnak** a gyermek vonatkozásában semmilyen élet ellen irányuló szándéka nem volt, egyszerűen annyi történt, hogy a gyermek hátulról nevelőapját lefogta, aki pedig lerázta magáról és ekkor következett be valamilyen szerencsétlen véletlen mozdulat folytán a halálos sérülés. Csak a testi sértés bizonyított minden kétséget kizáróan. Amennyiben ezt állapítja meg a másodfokú bíróság, akkor a tényállást nem kell módosítani, hanem helyes ténybeli következtetésre van szükség.

A védőnek az volt a meggyőződése, hogy az elsőfokú bíróság védencét túlbüntette, ugyanis a megismételt eljárásban felmerült tények túlnyomórészt **I.r. vádlott** mellett szóltak, ezért is kerülhetett sor a szabadságvesztés-büntetés mérséklésére. Jóval jelentősebb mértékű enyhítést kellett volna alkalmazni. Az ügy adataiból levonható az a következtetés, miszerint **3.sértett** mindenáron arra törekedett, hogy élettársa hosszú időre kerüljön rács mögé, ő pedig folytathassa könnyelmű, felelőtlen életét. Az ő életvitele miatt fogyasztott **I.r. vádlott** szeszestalt több alkalommal is, ezért ült ittasan gépjárműbe, majd menekítette el a kisgyermekét a helyszínről, nem azért, mert valóban embert ölt. A tényállás egyes fontos pontjai is azért maradtak felderítetlenül, mert **3.sértett** nem kívánt a nyomozó hatósággal, majd a bírósággal tevékenyen együttműködni. Nem voltak következtetések a vallomásai, a poligráfós szaktanácsadói vizsgálaton nem kívánt részt venni, nem akarta maga lejátszani a bizonyítási kísérlet során a történéseket. A nyomozati eljárásban nem vett részt szembesítésen, illetőleg a pszichológiai szakértői véleményből kitűnően egyedül neki volt lehetősége az elkövetés időpontjában 5 éves gyermekét a különböző nyilatkozatok megtétele érdekében befolyásolni. Mindezek ellenére **I.r. vádlott** az eljárás kezdete óta semmilyen módon nem zaklatta **3. sértettet**.

A vádlott 5 éve előzetes letartóztatásban van a legszigorúbb körülmények között, mégis a kifogástalan magatartású fogvatartottak közé tartozik. Ezért semmiképpen nem foghat helyt a súlyosításra irányuló fellebbezés.

A védő kérte, hogy a másodfokú bíróság fegyház helyett börtön fokozatot alkalmazzon **I.r. vádlottal** szemben, illetőleg az új Btk. szabályai szerint bírálja el cselekményeit, figyelemmel a Kúria Büntető Kollégiumának véleményére, miszerint a feltételes szabadságra bocsátás az elbírálás körébe tartozik, az pedig az új törvényi szabályok szerint kétharmad kitöltése után lehetséges a régi jogszabályban írt négyötöddel szemben. Ezentúl fenntartotta az élet elleni bűncselekmény vonatkozásában a minősítés megváltoztatásra tett indítványát és a védenca által elismert bűncselekményekkel összefüggésben, a jelentős enyhítést célzó kérelmét.

Az **ügyész viszontválaszában** nem tartotta helyesnek a 2013. július 1. napján hatályba lépett 2012. évi C. törvény rendelkezéseinek bevezetését, mert álláspontja szerint az elkövetéskor hatályban volt Btk-hoz képest a jelen törvényben magasabb büntetési tételek vannak, illetőleg érvényesül az ún. középértékes szabály, amely összességében szigorúbb elbírálást eredményezne **I.r. vádlott** terhére.

3.sértett jogi képviselője felszólalásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ugyan a megismételt eljárásban minden bizonyítási cselekményt elvégzett, mégis az ítélet tényállása részleges megalapozatlanságban szenved. A bizonyítékértékelés logikai hibáktól terhes, ennek megfelelően az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségét is elégtelenül teljesítette, bár mindez a másodfokú eljárás során orvosolható. A törvényszék ítéleti értékelése igen szubjektív, mivel teret adott **I.r. vádlott** olyan tartalmú védekezésének, amely a terhelti jogokat messze túlhaladja, hovatovább a hamis vád törvényi tényállását is kimeríti. Az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy **3.sértett** azért jött ki a közös hálósobából, mert ott akarta hagyni élettársát és gyermekeit. Ezzel szemben a sértett következetesen vallotta, hogy amiatt távozott a közös szobából, mert elege volt a terhelt folyamatos féltékenykedéséből. Az ítéletnek is azt tartalmazza, hogy a vádlott abból az okból fogta meg a folyosón a sértettet és kezdte bántalmazni, mert kitérni akart előle, nem kívánt tovább vele vitatkozni. Ellentmondásos, amit a késsel a vádlottnak okozott sérülésről megállapított a bíróság. **3.sértett** azt vallotta, hogy a bántalmazások előtt bemenekült a gardróbszobába, ehhez képest a vádlott azt állította, hogy élettársa a konyhába ment egy késért. Az ítélet szerint, illetve az orvos-szakértő megállapításainak alapján **I.r. vádlott** kezén 7 mm-es karcolási nyom volt, amely biztosan nem ilyen enyhe sérülés lett volna, ha igaz, miszerint ő a kést el akarta venni **3.sértettől**, ezért arra ráfogott. Ebben az esetben a kezén súlyos, vágott-metszett sérüléseknek kellene lenni. Arról nincsen szó az ítéleti tényállásban, hogy ez a sérülés mástól is keletkezhetett, holott vallomása van rá **3. sértettnek**, miszerint **I.r. vádlott** ezzel - a később elgömbült - késsel a gardrób ajtót feszegette. Ennek nyomai maradtak az ajtófélfán.

Az igazságügyi orvos-szakértők megállapították, hogy **2. sértett** fejére a sodrófával 3 ütést mértek, amely eszméletvesztéshez vezethetett. Ez önmagában is élet elleni szándékos támadásra utal. A halálos szúrás okozása szempontjából a lehetséges három variáció közül az elsőfokú bíróság kettőt kizárt, de ezt nem indokolta meg. A megállapított „befordulással” szemben teljesen ellentétes a kisgyermek vallomása, akit az elsőfokú bíróság a megismételt eljárás során pszichológus szakértővel megvizsgáltatott. Gyk. **vádlott gyermeke** elmondásában a lényegi elemeket tekintve következetesség állapítható meg, hiszen már legelső nyilatkozata szerint is kék, műanyag nyelvű késről beszélt. A gyermek

mindig egyformán mondta el azt a tényt, hogy édesapja, **I.r. vádlott** szúrta le testvérét. Ilyen tartalmú szakértői vélemény esetén a bíróság nem mérlegelhetett volna, hogy ennek csak bizonyos részeit fogadja el. A szemtanú gyermekhez kapcsolódnak az egyéb közvetett tanúk, akik a vádlott, vagy gyk. **vádlott gyermeke** elmondásából értesültek rövid idővel a cselekmény után a történekről. **I.r. vádlott** nagykorú lánya, elmondta, hogy édesapja zaklatottan közölte vele, miszerint majdnem megölte a 3. sértettet és megvágta a 2. sértettet. A gyermek elmondásáról **1. tanú** írásbeli nyilatkozata és vallomása, továbbá **2. tanú** vallomása tartalmaznak adatokat. Az orvos-szakértői véleményben a 15 éves gyermek sérüléseiről írt adatok, illetve **vádlott gyermeke** elmondása alapján a vádlott egyenes ölési szándéka állapítható meg.

A kiskorú **vádlott gyermeke** esetében az autóbaleset során életveszélyes sérülések jöttek létre, így a gondatlan közlekedési bűncselekmény megállapítása önmagában helytelen. A bíróságnak az ittas járművezetés büntette minősített esetét kellett volna megállapítani.

Osztotta az ügyész súlyosításra vonatkozó álláspontját, mivel a törvényszék nem értékelte kellő nyomatékkal, hogy a vádlott magatartása következtében **3.sértett**, és gyk. **vádlott gyermeke** maradandó pszichés károsodást szenvedett.

A **védő** felszólalásra tett **észrevételében** kifogásolta, hogy a sértetti jogi képviselő az ítéleti tényállást támadja, illetőleg a bizonyítékok értékelését kifogásolja, holott az ügyész szerepét nem veheti át. Jogi érvrendszere hibás.

Kifejtette, hogy **3.sértett** közrehatott magatartásával, hiszen elutasította a férjét a perbeli estén, közölte, hogy már nem szereti, trágár módon szidalmazta, telefonálgatott és öltözködött, majd pedig leszögezte, hogy elmegy a lakásból. **I.r. vádlottnak** semmi oka nem volt arra, hogy a filigrán termetű, alacsony, nála jóval gyengébb fizikumú élettársát késsel akadályozza meg a távozásban, hiszen azt pusztá testi erejével is meg tudta tenni. **3. sértettnek** volt szüksége eszközre, hogy mégis elmehessen.

I.r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában csatlakozott védője érveéhez.

Kérte, hogy az ő vallomását fogadja el a másodfokú bíróság, mert **3.sértett** a megismételt eljárásban a bizonyítási kísérlet alkalmával sem a valóságnak megfelelően adta elő a történéseket, a gyermeket pedig megpróbálta befolyásolni. Összekeverte a bizonyítékokat, hogy a bíróságot is megtévevessze.

A vádlott ismételten elmondta, hogy nem ölt meg és nem is akart megölni senkit. Egy hónappal korábban az élettársát a gépjárműből nem lökte ki, előtte nem fenyegette. A lakásán tartott fegyvert nem használta.

2. sértett az anyja által markolt késbe fordult bele, ami egy véletlen baleset volt. Nyilván ez motiválta magatartását, hogy eltüntesse a helyszínről az ölés eszközeként minősíthető kést, amikor visszament a házba. Nem ő akarta az élettársát bántalmazni, hanem **3.sértett** vette a kést magához, hogy őt megölje. Határozott szándéka volt az asszonynak arra, hogy elmenjen otthonról. Az események úgy zajlottak, hogy **3.sértett** őt le akarta szúrni, mire lefogta a kezét, ekkor sérthette meg a gyermek hátát a kés, majd később, az anyja kezében lévő késtől szenvedte el a halálos szúrást. Ő maga csak önvédelemből cselekedett, mert életveszélyben érezte magát, illetve a kislányát is. Kérte tehát az emberölés vádja alól felmentését.

Előadta, hogy az előzetes letartóztatás során a BV. intézetben 25 dicséretet kapott, a hosszú előzetes letartóztatásban töltött idő alatt végig kifogástalan magatartást tanúsított, vagyis

nem egy agresszív személyiség. Ő békés családszerető ember, akit az élettársa kihozott a béketűréséből, hogy hosszú időre börtönbe csukassa és megszabaduljon tőle. **2. sértett** 2 éves kora óta nevelte szeretetben, sajátjaként, soha nem jutott volna odáig, hogy szándékosan bántalmazza a gyermeket. A valóban elkövetett bűncselekményekért vállalja a felelősséget, azokat mélységesen megbánta és bocsánatot kér valamennyi sértett féltől. E körülményekre hivatkozással kérte a büntetése jelentős mértékű enyhítését.

Az ítélet tábla a bejelentett fellebbezésekre tekintettel az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt - közúti veszélyeztetés büntette miatt emelt vád alól bizonyítottság okán történt jogerős felmentő rendelkezés kivételével - a Be.348.§ (1) bekezdése alapján teljes körben felülbírált. Ennek során arra a megállapításra jutott, hogy az **ügyésznek** a büntetés súlyosítására irányuló **fellebbezése** az alábbi indokok szerint **megalapozott**.

Az ítélet tábla megállapította, hogy a Veszprémi Törvényszék az eljárása során a perrendtartási előírásokat maradéktalanul megtartotta, figyelemmel a Be. 554/A-M.§-ában írott - a kiemelt jelentőségű ügyek eljárására vonatkozó - szabályokra, amelyeket hibátlanul alkalmazott. Az ítélet hatályon kívül helyezésére okot adott szabálysértés nem történt, az érdemi felülvizsgálat lefolytatható volt.

A megismételt eljárás Be.404.§-ában írott szabályait betartva az elsőfokú bíróság nagyon alapos; a hatályon kívül helyező végzés instrukciói alapján teljes körű bizonyítási eljárást folytatott le.

Meghallgatta a tanúkat, vagy vallomásukat az ügyész indítványnak megfelelően, a védelem hozzájárulásával, felolvasással tette a tárgyalás anyagává.

Az élet elleni bűncselekmény vonatkozásában az orvos-szakértők bevonása mellett a tárgyalóteremben bizonyítási kísérletet folytatott le, melynek során mind a vádlott, mind **3.sértett** előadásának megfelelően rekonstruálták a vádbeli éjszakán lezajlott eseményeket. Az ellentéteket szembesítésekkel megkísérelte feloldani, a gyermekkorú sértett vonatkozásában szakértőt rendelt ki, továbbá értékelte valamennyi szakértői véleményt, a szakértőket a tárgyaláson is meghallgatta, figyelembe vette az okirati bizonyítékokat, különös tekintettel a helyszíni szemléről készült jegyzőkönyvet, annak mellékleteit, illetve a korábbi közlekedés elleni bűncselekmény vonatkozásában készült rendőri jelentéseket.

Az *1. tényállási pont* nem vitatható, hiszen **I.r. vádlott**, valamint **1. sértett** vallomásai abban megegyeztek, hogy a vádlott több esetben felhívta őt telefonon, felszólítva, hogy hagyja abba kapcsolatát **3. sértettel**. Ezt megerősítette - **1. sértett** élettársának - **3. tanúnak** a vallomása is. A vádlott elismerte, hogy egyszer személyesen is felszólította erre **1. sértettet**. A két tanú nem tett feljelentést a 2008. november-december hónapjaitól 2009. február közepéig tartó fenyegető hangvételű telefonhívások miatt. **3. tanú** csak akkor tett bejelentést a rendőrségen, amikor a 2009. március 14-i tragédia megtörtént, de a vádlott elfogására még nem került sor, és **I.r. vádlott** velük szemben tanúsított fellépése és annak reális alappal bíró okai ismeretében veszélyben érezte magát és **1. sértettet**. A zaklatás bűncselekményének megvalósulásához tehát nem fér kétség, függetlenül attól, hogy - a később kifejtendők szerint - miért nem lett e magatartásnak büntetőjogi következménye.

A 2. tényállási pont vonatkozásában tényként volt megállapítható, hogy a vádlott és a sértett együtt vásárolták meg azt a Flóbert kaliberű forgópisztolyt tényleggyekkel együtt, mely a helyszíni szemle során előkerült, és amelynek tartásához 2004. május 1-jétől engedély lett volna szükséges, mellyel sem a vádlott, sem a sértett nem rendelkezett. A lőfegyvernek minősülő pisztoly közös megvásárlását egyébként a vádlott és a sértett elismerték, vita csak abban volt közöttük, hogy kitől származott az ötlet, illetve kinek a pénzéből fizették ki.

A 3. tényállási pont tekintetében a **I.r. vádlott** tagadta a bűncselekmény elkövetését. Odáig egyezett a vallomása a sértettével, hogy a kislányukkal Budapestre készültek utazni, továbbá - a 2009. február 14. napján tett vallomásában - azt is elismerte, hogy ő vezetett, miután alkoholt fogyasztott. Később ezt a vallomását módosította, a bíróság pedig számot adott arról, hogy ezt miért nem fogadta el. Azt, hogy bizonytalanul és gyorsan közlekedett a gépkocsival, nemcsak **3.sértett** vallomása, hanem az észlelő tanú - a vádlott autója mögött közlekedő, többször megelőzött autó sofőrjének - vallomása is alátámasztotta. Ugyancsak a sértetti vallomást - vagyis hogy őt a vezetés közben a vádlott bántalmazta - támasztotta alá az eseményt követően **4. tanú** rendőr jelentése, mely szerint **3.sértett** nyakán, illetve arcán több sérülés volt. Ugyanezt erősítette meg a napokkal később a sértettet ellátó orvos is. Azt, hogy a vádlott tagadásával ellentétben nem álló gépjárműből „szállt ki” a sértett, egyértelműen alátámasztotta - a sértetti vallomásán kívül - a cselekményt közvetlenül észlelő **5. tanú** és **6. tanú** is. Azt a két tanú sem látta, hogy mitől esett ki az autóból **3.sértett**. Nem cáfolható tehát a vádlott vallomása, hogy - a gépjármű adottságaiból kifolyólag - nem ő volt, hogy az, aki kinyitotta az ajtót. A sértetti vallomás e tekintetben valóban bizonytalan volt, de már a nyomozati szakban (608. oldal) is olyan értelmű nyilatkozatot tett, hogy ő nyitotta ki az ajtót és próbált meg kiszállni, oly módon, hogy gyakorlatilag a lábát műszerfalnak feszítve kirúgta magát a kocsiból. Ezt a vallomást a megismételt eljárás keretében is megerősítette, így az elsőfokú bíróság helyesen állapított erre az előadásra a tényállás ezen részét. Az ittasság tényét és fokát a vallomásokon túl a vérvételi jegyzőkönyv, illetve orvos-szakértői vélemény adatai alátámasztották.

A 4. tényállási pont vonatkozásában - kapcsolódva az 1. tényállási ponthoz - a bíróság feltárta a bűncselekményhez vezető körülményeket, vagyis, hogy **I.r. vádlott** féltékenysége volt, ami kiváltotta szinte valamennyi - vád tárgyává tett és az ítéletben megállapított - cselekmény elkövetését. A tekintetben, hogy a vádlott féltékeny volt, a sértett, illetőleg a vádlott nyilatkozata megegyezett, amelyet alátámasztottak a meghallgatott - **1. sértett**, **3. tanú**, **7. tanú**, **8. tanú**, illetve **9. tanú** tanú k vallomásai is. A közvetlen előzmények; vagyis az esti szórakozásukra nézve egységes vallomást tettek a tanúk. A sértett, valamint a vádlott vallomása is teljes mértékben fedi egymást, miszerint hazamentek és lefektették **vádlott gyermekét**, valamint abban is, hogy ezután szóváltás, veszekedés alakult ki közöttük. Ugyancsak egyezett a két fél vallomása a tekintetben, hogy a sértett felkelt és a fürdőszobába ment. Nem kifogásolható - mint ahogyan ezt a sértetti képviselő tette - az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy a vádlott úgy vélte, a sértett el akar menni otthonról, ezért követte őt a fürdőszobába, ahonnan kilépve a **3.sértett** meg is erősítette ebben az elképzelésében. Abból, hogy a sértett melegítőt vett, a vádlott valóban arra gondolhatott, hogy a sértett elmegy a lakásból. Egyezett a vallomásuk abban is, hogy ezt követően dulakodni kezdtek. A megismételt eljárásban a sértett elismerte, hogy a szem körüli sérüléseket ő okozhatta a

vádlottnak, amelyet az igazságügyi orvos-szakértői vélemény is alátámasztott. **I.r. vádlott** sem vitatta, hogy **3. sértettnek** sérüléseket okozott, amikor fejét a fürdőszoba ajtófélfájához verte, melynek szintén nyomai maradtak.

Az ezt követő események vonatkozásában a bíróság megindokolta, hogy miért a vádlotti vallomást fogadta el, a sértetti vallomással kismértékben szembehelyezkedve. A helyszíni szemle adatai, valamint a vádlott és a sértett vallomásából az megállapítható, hogy a dulakodás a konyhában folytatódott, ahol **I.r. vádlott** egy sodrófát vett magához, amellyel többször sújtott **3.sértett** és - időközben az édesanyja segítségére siető - **2. sértett** feje irányába. Elfogadható az is, hogy **3.sértett** kezében volt először a SONESTA márkajelzésű kés, hiszen a logika szabályaival ellentétes lenne, hogy a vádlott mind a két eszközt egyszerre használta volna a sértett támadása során. A szakértő egyértelműen rámutatott arra, hogy **I.r. vádlott** jobb kezén az I. ujj és a tenyér találkozásánál 7 mm-es folytonosság megszakadás volt, amely a kés megragadástól származhatott. Ez alátámasztja a vádlott azon állítását, hogy a sértettnél lévő kést kicsavarta a kezéből. Helyesen állapította meg a bíróság, hogy **2. sértett** lapockáján lévő 2 db, kis erővel, felülről lefelé, kissé ferdén irányuló, 2-3 mm-es szúrt felszíni sebzés a lefoglalt késtől származik. A nyomszakértő véleménye szerint ugyanis a háton lévő sérülés eltér a mellkasi sérüléstől, mely utóbbit jó minőségű, éllel bíró eszköz okozta, míg a háton található sérülést egy közepes élezettségű kés idézte elő, melyre a próbaszúrások alapján keletkezett felületekből következtetett.

Azt, hogy a lapockán lévő sérüléseket a lefoglalt kés okozta, az sem zárja ki, hogy az igazságügyi szerológus szakértő szerint nem volt megtalálható a késen **2. sértett** vére. Az orvos-szakértők szerint a kés pengéjének nem is kellett véresnek lennie, mivel csak a bőr alatti szövetbe hatolt.

3.sértett kezében volt a kés, míg a vádlott kezében a sodrófa és a konyhában történő dulakodásba kapcsolódott bele **2. sértett**, akit a vádlott 3 esetben fejbeütött sodrófával, melynek következtében keletkeztek az erősen vérző sérülései. Ennek hatására - a szakértői vélemények szerint alátámasztottan - a sértett még helyváltoztatásra képes volt, bár nem zárható ki, hogy rövid időre elveszítette az eszméletét.

Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy **2. sértett** lapockán lévő sérülései nem tulajdoníthatók kétséget kizáró módon a vádlottnak, bár ez a megállapítás nem a tényállásba, hanem az indokolásba tartozik, akárcsak annak a lehetősége, hogy ez a sérülés milyen egyéb módon, - pl. az elsőfokú bíróság szerint a **3.sértett** által tartott késbe történő hátrálástól - keletkezett, hiszen ez utóbbita nincs bizonyíték és több variáció is elképzelhető.

Az események ezt követő sorrendjére, alakulására nézve a vádlotti vallomása több helyen önmagával ellentétes, valamint az objektív bizonyítékoknak is ellentmond, míg a sértett vallomását ez utóbbiak alátámasztják. Ehhez még kapcsolódnak azon közvetett tanúk vallomásai, akik gyk. **vádlott gyermeke** elmondásából tudják a történeteket, továbbá a pszichológus szakértő véleménye.

A szakértői véleményekre tekintettel megállapítható, hogy a sértett - miután a kezéből kicsavarta a vádlott a kést -, a gardróbba menekült. A gardrób ajtaját **I.r. vádlott** megkísérelte befeszíteni a nála lévő késsel - melynek pengéje elferdült - és mivel ez nem sikerült neki, berúgta az ajtót. A helyszíni szemle, valamint a nyomszakértői vélemény ezt a tényt egyértelműen alátámasztja, továbbá ezt vallotta **3.sértett** is. A vádlott a nála lévő elferdült késsel megszúrta a sértett hasát, majd menekülés közben hátát is. A nyomszakértői vélemény egyértelműen megerősítette, hogy a sérülések ugyanattól a - lefoglalt, barna nyelű,

az ajtófeszégetéstől elgörbült - késtől származnak. A megismételt eljárásban zajlott bizonyítási kísérlet alkalmával pl. **I.r. vádlott** - a tárgyalási nyilatkozatától eltérve - olyan módon mutatta be a sértettel a gardróbban történt dulakodást, mely módon bizonyosan nem történhetett. Fekvő helyzetben, úgy, hogy **3.sértett** mindkét kezében késsel hadakozik, miközben a vádlott lefogni próbálja, **I.r. vádlottnak** a felsőtest, fej régiójában nyilvánvalóan el kellett volna szenvedni olyan védekezési sérüléseket, melyek nem voltak rajta, hiszen mindössze bal lábán volt felfedezhető fel kisebb horzsolás. Ezzel szemben **3.sértett** hason, majd hátán elszenvedett szúrt-metszett sérülések mechanizmusa az orvos-szakértői vélemény alapján teljesen összhangba hozhatók a sértett előadásával, hogy miként védekezett a földre kerülve a késes támadás ellen, hogyan fogta fel a szabadidőruha cipzárja a has felé irányuló szúrás erejét, illetőleg a hasra fordulás után elszenvedett hátsérülést - a gerinccel párhuzamosan elhelyezkedő szúrcsatorna helye, lefutása, mélysége alapján - okozhatta a vádlott a már meggörbült késsel.

A szerológus szakértői vélemény és a helyszíni szemle adatai szerint megállapítható volt, miszerint a gardrób előtt és a járólapon lévő vércseppek, továbbá a kazánház ajtaján található elkenődött vér **2. sértettől** származnak. Ebből csak az a következtetés vonható le, hogy amikor a fejbeütések elszenvedését követően magához tért, meg akarta nézni, hogy mi van az édesanyjával, majd a konyha felé indult telefonálni (a helyszíni szemle szerint itt voltak elhelyezve a telefonok), ahol szembetalálta magát a vádlottal, aki már egy másik (a kislány szerint kék színű) késsel indult vissza, mert a barna kés a sértett hátában maradt. A gyermek meg akarta akadályozni, hogy nevelőapja tovább menjen, ezért a vádlott először egy hosszanti; felülről lefelé irányuló oda-vissza kaszáló mozdulattal, a kezében lévő késsel felsértette **2. sértett** ajkát és mellkasát, mely helyeken 2-2 metszett sebzést ejtett a kés hegyével. A sértett ismét szembefordult vele, ezért a vádlott a gardrób irányába való továbbjutás végett egy balról jobbra irányuló kaszáló mozdulatsor végén az általa jobb kézben, vízszintesen tartott, hegytel kifelé markolt késsel megszúrta a felé mozgásban lévő **2. sértettet**. Ezt a mozdulatsort teljes mértékben alátámasztják az orvos-szakértői véleményben körülírt sérülések, és a bizonyítási kísérlet alkalmával (a DVD felvételen rögzített) a szakértők által bemutatott keletkezési mechanizmus. Ezek szerint szinte egy függőleges vonalban helyezkedik el a sértett ajkán és mellkasán lévő 2 db metszett sérülés, amelyek a hosszanti kaszálás eredményei, illetve a sértett halálát okozó szúrt sérülés és a középvonaltól távoli sebzugából induló hámkarcolódás, mely azt mutatja, hogy a vízszintes, köríven haladó mozdulat következtében a szúrás behatolt a mellkasba, majd onnan ugyanazon lendülettel a kés kikerült és továbbhaladva egy kifutási ívben elhelyezkedő barázdát hagyott.

2. sértettet ért ezen szúrásnak szemtanúja volt gyk. **vádlott gyermeke** is, melyre vonatkozó emlékeit elmondta a közvetett tanúknak (**1. tanú, 2. tanú**), továbbá a szakértőnek is, aki megállapította, hogy a gyermek elmondásában konfabulációra, kóros hazudozásra utaló jelek egyáltalán nem voltak felfedezhetőek.

Az, hogy a szúrás - a gyk. **vádlott gyermeke** által elmondottak szerint - úgy szenvedte el a testvére, hogy az édesapja lerántotta a földre, a helyszíni szemle alapján kizárható. Ott, ahol **2. sértettet** megtalálták, dulakodásra utaló nyom nem volt található és a vádlott alsónadrágján sem találtak a sértettől származó vérnymokat. Az orvos-szakértők szerint a fiú szúrt sérülései nem keletkezhettek fekvő állapotban, mert akkor a szúrások teljesen

merőlegesen lettek volna, illetőleg a gyermek még mindig vérző fejsérülése miatt a padlón vérnek kellett volna lenni.

Ezt követően a vádlott és **3.sértett** közötti dulakodást egyértelműen alátámasztotta a helyszíni szemle, illetve a szerológus szakértői vélemény, mely alapján megállapítható volt, hogy a gyerekszoba előtt már csak a vádlott és **3.sértett** vére volt található. A sértett előlről, illetve hátulról leadott ütésektől származó fejsérüléseire vonatkozóan a nyomszakértő és az igazságügyi orvos-szakértő nyilatkozott, mégpedig oly módon, hogy okozhatta a sodrófa, illetve és a sérülései között védekező jellegűek is voltak. Számot adott arról is a bíróság, hogy a szekrény tükrös ajtaján lévő vérszenyeződés, illetve a bejárati ajtó kilincsén, valamint a bejárati járólapon található vérszenyeződés miként került oda, mely okfejtését az ítéletábra osztotta.

A házból történő kimenekülésre vonatkozóan ugyancsak értékelte a bíróság a helyszíni szemle, valamint a szerológus szakértői véleményben foglaltakat, a szomszédok, vagyis **10. tanúék** vallomását, az okirati bizonyítékokat, többek között a bejelentésről készült rendőri jelentést, meghallgatta továbbá a helyszínen intézkedő rendőröket. Mindezek alapján az ítéletábra e tényállási pontot teljesen megalapozottnak találta. Nem észlelt olyan iratellenes, vagy helytelen ténybeli következtetésen alapuló megállapításokat, melyekre a védelem hivatkozott.

A 4/a. tényállási pont - az ölési cselekmény után a gyermek gépjárművel való elszállítása - vonatkozásában a bíróság szintén feltárta a bizonyítékokat, azokat értékelte. A vádlott a bűncselekmény elkövetését beismerte, amelynek körülményeit egyébként alátámasztottak a szakértői vélemények, továbbá a **vádlott nagykorú lány**ának a vallomása is. A vádlott lányának vallomása szerint édesapja rendkívül felindult, kétségbe esett állapotban hívta fel telefonon és kért segítséget a kocsis lerobbanása, a gyermek megsérülése miatt, illetve a kislány kórházba szállítása végett. Említést tett arról, hogy **3. sértettet** súlyosan bántalmazta, és **2. sértettel** is tragédia történt az ő magatartása következtében. A tanú vitt megfelelő ruházatot apjának és a kislánynak, majd a kislányt orvosi ellátásáról gondoskodott. Megjegyzendő, hogy a gyermek elmondása, miszerint ivott a kocsiban Fantát, amikor apja elvitte magával, összhangban van **vádlott nagykorú lány**a ilyen irányú nyilatkozatával, illetve a gépjárműben az üdítőital le is lett foglalva. Ebből arra lehet következtetni, hogy a gyermek jól visszaemlékszik az eseményekre az időben jelentősen eltérő nyilatkozataiban felfedezhető ellentmondások ellenére.

Az előzetes italfogyasztás tényét a vádlott elismerte, de az ittasság fokára, a szeszes italtól való befolyásoltságra objektív adat nem áll rendelkezésre, mivel **I.r. vádlott** csak később került kézre, amikor vérvételnek már nem volt értelme.

A baleset következtében gyak. **vádlott gyermeke** által elszenvedett sérüléseket az orvos-szakértő leírta, és életveszélyesnek minősítette.

Az ítéletábra álláspontja szerint a törvényes és teljes körű bizonyítékértékeléssel megállapított tényállás megalapozott. A mérlegeléssel megállapított tényállás alapját képező logikus és következetes elemzés - azonos bizonyítási anyag mellett - a másodfokú eljárásban nem támadható.

A törvényszék ítélete azonban **kis részben megalapozatlan**. E megalapozatlanság oka az, hogy a történeti részből hiányoznak a főügyészség átiratában jelzett adatok, illetve ítéletszerkesztési hiba folytán szerepelnek benne olyan megállapítások, melyek a bizonyítékértékelés és jogi indokolás körébe tartoznak (Be.351.§ (2) bekezdés b/ pont).

Az ítélet tábla a Be.352.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján - az iratok tartalmára tekintettel - a tényállást az alábbiak szerint helyesbíti és egészíti ki.

Az *1. tényállási pontban* fel kell tüntetni a nyomozati iratok tartalma szerint, hogy **1. sértett** feljelentést nem tett, de 2009. szeptember 28. napján történt tanúkihallgatása során tájékoztatták a zaklatás miatt a magánindítvány jogosultságáról, mellyel ekkor élni kívánt.

Mellőzendő a *4. tényállási pontból*, a 7. oldal 5. bekezdése, miszerint nem bizonyított, hogy **2. sértett** hátán lévő sérülését a vádlott okozta.

Mellőzendő továbbá a 8. oldal 4. bekezdése, miszerint nem bizonyított, hogy **3.sértett** a hát szűrt sérülését a gardróbban szenvedte el.

Nem ide tartozik a 9. oldal 1. bekezdésének zárójeles része, miszerint a folyosón feltalált hajcsomó, letört vakolatdarab stb. arra utalnak, hogy a vádlott és **3.sértett** itt dulakodtak.

Kiegészítendő az ügyészi indítványnak megfelelően - a pszichológus szakvélemény tartalma alapján - azzal, hogy gyk. **vádltott gyermeke** jelen volt, amikor testvérét, **2. sértett**et a vádlott megszurta.

A *tényállás 4/a pontja* kiegészítendő azzal, hogy a vádlott megszegte a KRESZ 3.§ c/ pontjában írt szabályt is, amikor szeszesital fogyasztását követően gépjárműbe ült és közúton azzal közlekedett.

Az így pontosított és **kiegészített tényállás** minden tekintetben **megalapozott**, így az ítélet tábla erre alapította a határozatát a Be.351.§ (1) bekezdése értelmében.

Mindezek alapján a törvényszék okszerűen következtetett valamennyi tényállási pontban **I.r. vádlott** bűnösségére és a cselekményeket törvényesen minősítette. Az ezzel kapcsolatos jogi okfejtést osztotta az ítélet tábla.

Az *1. pontban* írt zaklatás vétsége tekintetében nem osztotta a másodfokú bíróság a fellebbviteli főügyészség álláspontját a tekintetben, hogy joghatályos volt **1. sértett** magánindítványa, mivel a hatóság felhívására az elkövető felelősségre vonására irányuló akaratát a sértett rögtön kinyilvánította. E tekintetben osztotta az ítélet tábla az elsőfokú bíróság álláspontját arra nézve, hogy a magánindítvány előterjesztése elkészt.

A Be.173.§ (3) bekezdése értelmében a magánindítványt attól a naptól számított 30 napon belül kell előterjeszteni, amelyen a magánindítványra jogosult a bűncselekmény elkövetőjének kilétéről tudomást szerez. Kétség kívül ugyanezen törvényhely azt is előírja, hogy ezt a határidőt attól a naptól kell számítani, amelyen a magánindítványra jogosult a felhívásról tudomást szerez, ez azonban csak akkor alkalmazható, ha a már megindított nyomozás sértettje az a személy, akinek nyilatkoznia kell. Jelen ügyben nem erről van szó, hiszen **1. sértett** nem az ő sérelmére elkövetett bűncselekmény miatt, hanem más ügyben; az emberölés kapcsán indított eljárás során, tanú minőségben és nem sértetti pozícióban került

meghallgatásra, aki első pillanattól tudta, hogy sérelmére **I.r. vádlott** követte el a zaklatás bűncselekményét, de hónapokon keresztül nem tett feljelentést, tehát a törvényben előírt határidőben nem kívánta a megbüntetését. A korábban már hivatkozottak szerint nem is ő hívta fel a hatóság figyelmét, hogy milyen személyes konfliktusa volt a vádlottal, hanem élettársa tett bejelentést, amikor tudomást szerzett az emberölésről. Mire a **3. sértettel** és családjával való kapcsolatára irányuló tanúkihallgatására sor került, régen eltelt a 30 napos határidő, és kifejezetten a nyomozóhatóság felhívására gondolta úgy - a büntetőjogban nem járatos emberként -, hogy mégis előterjeszti a magánindítványát.

A *2. tényállási pont* vonatkozásában helytálló a lőfegyverrel visszaélés büntettének a megállapítása, hiszen függetlenül attól, hogy a fegyver megvásárlására kinek a pénzéből került sor, azt **I.r. vádlott** és **3.sértett** közösen vették, közösen tartották, közösen is helyezték el a lakásban. A fegyverszakértői vélemény alapján pedig az is megállapítható, hogy tartásához 2004. május 1. napjától engedély volt szükséges. E tényállási pont vonatkozásában nyilvánvaló, hogy **3.sértett** büntetőjogi felelőssége is felmerülhetne, azonban az ő vonatkozásában nem került sor vádemelésre.

A *3. tényállási pontban* körülírt közlekedés biztonsága elleni bűncselekmény tekintetében az ítélőtábla rámutat arra, hogy ez a veszélyeztető cselekmény akkor valósul meg, ha a tényállásszerű elkövetési magatartás következtében olyan helyzet alakul ki, amely nagy valószínűséggel magában rejtje a közlekedési baleset lehetőségét, ezáltal a közlekedés biztonsága, ha távolról is, de mindenképpen reálisan veszélyeztetett.

A jármű vezetője elleni erőszak alkalmazása csak haladó jármű esetében valósítja meg a bűncselekményt. Ez az adott ügyben megállapítható, hiszen a vádlott a közlekedési jármű vezetőjével; az élettársával szemben akkor alkalmazott erőszakot, amikor vezetett, ráadásul egy forgalmas közúton, és olyan időszakban, amikor több jármű is közlekedett.

A megállapított tényállás alapján az ittas járművezetés vétsége az alkoholos befolyásoltság fokát megállapítható szakértői vélemény alapján sem vitatható.

Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság arra is, hogy **I.r. vádlott** terhére a segítségnyújtás elmulasztásának súlyosabb esete állapítható meg, hiszen a sértett testi épségét közvetlenül fenyegető veszélyhelyzetet az elkövető idézte elő azzal, hogy a gépkocsiban olyan helyzetet teremtett, melynek következtében a sértett nem látott más lehetőséget, csak azt, hogy kiugorjon a mozgásban lévő autóból. Miután az árokba kiesett, a vádlott megállás nélkül továbbhajtott és nem győződött meg arról, vajon **3.sértett** szenvedett-e sérüléseket.

A *tényállás 4. pontjában* írt és a vádlott által tagadott élet elleni cselekmények minősítése szintén törvényes. Ahogyan a Legfelsőbb Bíróság 15. Irányelve (illetve a helyébe lépő 3/2013. Büntető Jogegységi határozat) 2. pontja szerint az emberölésre, illetőleg a testi sértésre irányuló szándék megállapításánál, az elkövetéskor fennállt tudattartalomra a tárgyi (objektív) és alanyi (szubjektív) tényezőkből együttesen lehet következtetni.

Az alanyi oldal nem értékelhető a vádlott ittassága folytán, melynek foka ugyan nem ismert, viszont maga **I.r. vádlott** is számot adott róla a vallomásaiban.

Osztható azonban a törvényszék azon álláspontja, hogy valamennyi cselekmény vezérmotívuma **I.r. vádlott** féltékenysége volt, mely befolyásolta a vádlott és **3.sértett**

egymáshoz való viszonyulását a teljes vád tárgyává tett időszakban. Az élet elleni cselekmények elkövetésének estéjén is azért rohant ki **3.sértett** a hálósobából, mert a vádlott újrakezdte az általa vélt, vagy valós külső szerelmi kapcsolat miatti vádaskodást, majd az erőszak alkalmazására is azért került sor, mert - sértett viselkedése alapján - a vádlott meg volt győződve arról, hogy élettársa el akar menni otthonról.

Tárgyi oldalon az orvos-szakértőknek a sérülésekre, azok keletkezési mechanizmusára, a halál okára vonatkozó véleménye ad megfelelő támpontokat.

Külön vizsgálva a két sértettre vonatkozó vádlotti cselekmény jogi megítélését, akkor a következőket lehet megállapítani.

3. sértettel, majd **2. sértettel** szemben az elkövetéshez használt eszközök mind alkalmasak az élet kioltására. A tényállásban jellemzett kb. 14 cm pengehosszúságú, kiélezett kések egyébként is az emberölés tipikus eszközei, de ugyanígy alkalmas erre a sodrófa is. A vádlott szándéka élettársa irányában kitartó volt, mert több alkalommal, kézzel, majd késsel és sodrófával, közepes, illetőleg azt meghaladó erővel okozta a sérüléseket. A szándékát kifejezték a fenyegetései, mert a cselekmény elkövetése során a vádlott többször is kijelentette, hogy „meghalsz, megdöglesz úgy is”.

A fej, valamint a has környéke, illetőleg az itt elhelyezkedő létfontosságú szervek elleni eszközös támadás önmagában is életre törő szándékra utal. A durva, testszerte történő kitartó bántalmazás módjából egyértelműen megállapítható, hogy **I.r. vádlott** a sértett halálát kívánta, amelynek bekövetkezését csak **3.sértett** ellenállása akadályozta meg.

Az ítéletábra nem osztotta a védelem álláspontját a tekintetben, hogy mivel életveszélyes sérülései nem keletkeztek a sértettnek, ezért az emberölés büntettének a kísérlete nem állapítható meg. E körben is egyetértett a törvényszék azon álláspontjával, hogy a vádlott szándéka - a fent hivatkozott alanyi és tárgyi tényezők elemzésére is figyelemmel - **3.sértett** vonatkozásában nem csupán testi sérülés előidézésére, hanem életének kioltására irányult.

A sérülések jellege - vagyis az, hogy életveszélyesek-e, súlyosak, vagy könnyűek-e -, továbbá, hogy közeli, vagy távoli-e a kísérlet, önmagukban nem meghatározóak a minősítés szempontjából. Amennyiben az egyéb körülmények folytán a súlyosabb élet elleni bűncselekmény megvalósításának szándéka állapítható meg, akkor csupán a büntetés kiszabása során vehetők figyelembe.

Az adott ügyben kétségtelen tény, hogy nem került életveszélyes állapotba **3.sértett**, de ez kizárólag az ő védekezésének az eredménye, hiszen a vádlott mindent megtett annak érdekében, hogy élettársának a megölését megvalósítsa. A fenti körülmények szerint az emberölési szándék egyenes, a kísérlet befejezett és távoli.

2. sértett esetében ugyancsak osztotta az ítéletábra az elsőfokú bíróság álláspontját és nem értett egyet az ügyészi indítványban foglaltakkal, a tekintetben, hogy a vádlottat egyenes szándék vezette volna.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján csak az eshetőleges szándék állapítható meg. A vádlott haragja, a bosszúvágya nem **2. sértettre** irányult, hanem **3. sértettre**, akinek a védelmében lépett fel a fia. A sodrófával történt bántalmazás az orvos-szakértő véleménye szerint legfeljebb közepes erőbehatással történt, a fejtetőt, a bal homlokot és a jobb

szemöldököt érte, és erősen vérző, de semmiképpen nem életveszélyes sérüléseket, esetleg rövid eszméletvesztést okozott.

A mellkasi szúrás jellegéből, irányultságából azonban az a következtetés vonható le, hogy **I.r. vádlott** az útjában álló sértettet kívánta mindenáron eltávolítani annak érdekében, hogy **3.sértett** sérelmére tovább folytathassa a cselekményét. (Ez utóbbi tény a további események is igazolják, hiszen a gyermek megölését követően verte fejbe több alkalommal **I.r. vádlott** a gardróbból közben kimenekült élettársát.) A bizonyítékok tehát nem abba az irányba mutatnak, hogy kívánta volna **2. sértett** halálát a vádlott, viszont a következményekbe belenyugodott, amikor kést használt a sértettel szemben.

Megállapítható a *3. és 4. tényállási pontban* írt magatartások szerint a kiskorú veszélyeztetésének a büntette is, hiszen a kiskorú nevelésére, felügyeletére, vagy gondozására köteles személy; az apa e feladatából folyó kötelességét súlyosan megszegve a kiskorú testi, értelmi, vagy erkölcsi fejlődését veszélyeztette.

A szülőnek alapvető kötelessége, hogy gyermekét megóvja minden olyan lelki megrázkódtatást okozó eseménytől, amely pszichés károsodás veszélyével jár. A vádlott éppen e kötelességét szegte meg súlyosan, amikor maga idézte elő gyermeke számára azt a sokkoló hatású élményt, mely - a kislány szeme előtt - **2. sértett** halálához vezetett, továbbá azzal, hogy több alkalommal a gyermek jelenlétében bántalmazta édesanyját. A pszichológus-szakértői vélemény egyértelműen alátámasztotta, hogy a lelki károsodás bekövetkezett, hiszen a traumatikus élmények feldolgozása a gyermeknél öt év alatt sem történt meg, ez pedig a későbbi élete során nagyon súlyos pszichés problémák kialakulásához vezethet.

Helyesen minősítette a törvényszék a vádlott *4/a. tényállási pontban* meghatározott cselekményét közúti baleset gondatlan okozásának vétségeként. Megállapítható, hogy a vádlott több KRESZ szabályt is megsértett akkor, amikor gyermekét nem gyerekülésbe tette, hanem a jobb első ülésre, majd biztonsági övvel nem kötötte be. Cselekménye gondatlan volt, hiszen fel kellett, hogy ismerje, miszerint a közúti közlekedési szabályok őt az adott helyzetben milyen tevékenység kifejtésére kötelezik, de ezt felindult állapotánál fogva elmulasztotta abban bízva, hogy magatartásának nem lesz káros hatása. Helyesen utalt arra az elsőfokú bíróság, hogy ezen cselekménnyel halmazatban az életveszélyt okozó testi sértés nem állapítható meg.

A vádlott terhére a fent kifejtettek szerint törvényesen megállapított bűncselekmények elbírálása körében Veszprémi Törvényszék az elsőfokú ítélet meghozatalakor a Btk.2.§ I. fordulatában írt főszabály alapján az elkövetés idején hatályban volt 1978. évi IV. törvény rendelkezéseit alkalmazta **I.r. vádlottal** szemben. Azzal érvelt, hogy a jelenleg hatályban lévő Btk.36.§-a szerint a határozott tartamú szabadságvesztés generális maximuma halmazat esetén 25 évre emelkedett, míg a halmazati büntetés keretét meghatározó élet elleni bűncselekmény; a Btk.160.§ (2) bekezdése szerinti minősített emberölés büntettének büntetési tétele nem változott. Hivatkozott arra is, hogy az elkövetéskor hatályban volt Btk. szerint még nem kellett a büntetési tételkeret középmértékét alapul venni a büntetés tartamának meghatározásához, illetve a halmazati szabályok is enyhébbek voltak, nem beszélve az ittas járművezetés vétségének alacsonyabb büntetési tételéről.

Az ítéltábla álláspontja szerint azonban mégis az elbíráláskor hatályos törvény a kedvezőbb, a **I.r. vádlott** vonatkozásában alkalmazandó anyagi jogi szabályok összességét figyelembe véve. A törvényszék által felhozott érvek helyesek, hiszen a generális maximum valóban magasabb, van középértékes szabály, illetve a halmazati szabályok szerint a büntetési tételkeret szélesebb. Az adott ügyben felmerült bűncselekmények közül 2013. július 1. napja óta az ittas járművezetés vétsége 1 év helyett, 2 évi szabadságvesztéssel fenyegetett. Viszont a Be.405.§ (1) bekezdésében írt speciális súlyosítási tilalom azt jelenti, hogy; ha a vádlott terhére nem jelentettek be fellebbezést, a megismételt eljárásban nem lehet a felmentett vádlott bűnösségét megállapítani, illetőleg a hatályon kívül helyezett ítéletben kiszabott büntetésnél súlyosabb büntetést kiszabni, vagy büntetés helyett alkalmazott intézkedésnél súlyosabb intézkedést alkalmazni. **I.r. vádlott** terhére az alapeljárásban hozott ítélet ellen az ügyész nem jelentett be fellebbezést. Erre való tekintettel a megismételt eljárásban legfeljebb az a joghátrány alkalmazható, amit a Veszprém Megyei Bíróság a 2011. szeptember 16. napján kihirdetett 3.B.152/2010/35. számú ítéletében alkalmazott.

Erre való tekintettel a 2012. évi C. törvény hátrányosabb anyagi jogi rendelkezései a vádlott vonatkozásában nem érvényesülhetnek, azonban a feltételes szabadságra bocsátás szabályainak enyhébb voltára - a szabadságvesztés büntetés 4/5 helyett 2/3 kitöltését követően jöhet szóba - figyelemmel kell lenni. A Kúria 4/2013. (X.14.) BK véleménye kimondja, hogy - az új Btk. szerint kedvezőbb - a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének legkorábbi, a törvény erejénél fogva kötelező időpontjára vonatkozó rendelkezés a Btk.2.§ szerinti elbírálás fogalmába tartozik, vagyis megváltozása alapot ad (enyhébb elbírálás címén) a jelenleg hatályos törvény alkalmazására.

Így, a rendelkező részben foglaltak szerint az ítéltábla **I.r. vádlott cselekményeit a 2012. évi C törvény szerint az alábbiak szerint minősítette:**

A *tényállás 4. pontjában* **3.sértett** és **2. sértett** sérelmére megvalósított magatartás több emberen elkövetett emberölés büntettének kísérlete a Btk.160.§ (1) és (2) bekezdés f/ pontja szerint.

Az *1. tényállási pontban* rögzített cselekvőség löfegyverrel visszaélés büntette a Btk.325.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján.

A *3. és 4. tényállási pontokban* írt magatartásával a vádlott gyk. **vádlott gyermeke** sérelmére elkövette a kiskorú veszélyeztetésének büntettét a Btk.208.§ (1) bekezdés szerint.

A *3. tényállási pont* által taglalt - **3.sértett** vonatkozásában megvalósult magatartás - közlekedés biztonsága elleni büntett a Btk.232.§ (1) bekezdés VII. fordulat, továbbá segítségnyújtás elmulasztásának büntette Btk.166.§ (1), (3) I. fordulat alapján, és járművezetés ittas állapotban vétsége Btk.236.§ (1) bekezdés szerint.

A *4/a. tényállási pont* alapján megállapítható közúti baleset gondatlan okozásának vétsége Btk.235.§ (1) bekezdés szerint minősül.

Az eljárás megszüntetése folytán a bűnösségi körből kieső *2. tényállási pont* szerinti zaklatás vétségének megváltozott jogszabályi hivatkozása a Btk.222.§ (2) bekezdés a/ pontja.

Az új Btk. szerint megváltoztatott minősítésekre tekintettel a táblabíróságnak új büntetést kellett kiszabni.

Az elsőfokú bíróság szinte maradéktalanul felsorolta az enyhítő és súlyosító körülményeket, mely utóbbiak kiegészítendők azzal, hogy a vádlott ittas állapotban volt a *4. tényállási pontban* írt bűncselekmények elkövetésekor, és **3.sértett** sérelmére elkövetett élet elleni cselekményt kitartó szándékkal követte el. Súlyosító körülmény a családon belüli erőszakos bűncselekmények gyakorisága, továbbá, hogy gyk. **vádlott gyermeke** sértett a közúti baleset gondatlan okozásának vétségével összefüggésben életveszélyes sérülést szenvedett, mely nem minősítő körülménye e bűncselekménynek.

Enyhítő körülményként értékelendő a vádlottnak - az általa csak részben elismert bűncselekmények miatt - hangoztatott megbánása azonban csak nagyon kis mértékben, hiszen még az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában is **3.sértettet** tette felelőssé a családi stabilitás megrendülése miatt, válságos lelki állapota kialakulásáért, amely a sértettel szembeni erőszakos fellépésre készítette, majd végül **2. sértett** halálához vezetett (Bf.120/2013/4. számú jegyzőkönyv, 5. oldal).

Ennek megfelelően osztotta a táblabíróság azt az ügyészi álláspontot is, hogy a **I.r. vádlott** terhére megállapított bűncselekmények kiemelkedő tárgyi súlya, és a feltárt bűnösségi körülmények mellett - még a zaklatás vétsége miatt alkalmazott megszüntető rendelkezést figyelembe véve is - enyhe, a Btk.79.§-ában írott büntetési célokat; különösen a társadalom védelmét kellőképpen nem szolgáló szabadságvesztés büntetést alkalmazott az elsőfokú bíróság.

Az ítéletábla álláspontja szerint már az alapeljárás során alkalmazott joghátrány sem teljesítette azon törvényben előírt követelményeket, amelyeknek a kiszabott büntetésnek meg kell felelnie. Még inkább csekély a megismételt eljárás keretében kiszabott 15 év szabadságvesztés mértéke, amely a fenti célokat nem szolgálja. A súlyosításnak azonban gátat szab a már említett speciális tilalom, amely abból ered, hogy az alapeljárás során az ügyészség nem élt fellebbezéssel, így maximálisan 17 év volt kiszabható a vádlottal szemben, melyre az ítéletábla **I.r. vádlott** szabadságvesztését felemelte.

Az ítéletábla ehhez igazította a közügyektől eltiltás mellékbüntetés időtartamát is.

Ezért a másodfokú bíróság **I.r.** vádlottat - a Btk.80.§ (2) bekezdésben írt középértékből kiindulva, a 81.§ (1)-(2) bekezdése szerint - halmazati büntetésül 17 évi, a Btk.37.§ (3) bekezdés ac/ és ad/ pontja alapján fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte.

A Btk.38.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés a/ pontjára figyelemmel a vádlott feltételes szabadságra legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható.

Az alkalmazott új Btk.55.§ (1) bekezdés a/ pontja és 56.§ (1) és (3) bekezdése szerint szükséges és tartamában az elkövetett közlekedési bűncselekmények tárgyi súlyával arányos az elsőfokú bíróság által kiszabott 2 év 6 hónap közúti járművezetéstől eltiltás. A vádlott közlekedési előélete korábban kifogástalan volt, hivatásos sofőrként dolgozott, ez azonban nem írja felül azt a tény, hogy rövid időn belül két alkalommal is alkoholfogyasztást követően ült gépjárműbe, majd egyéb szándékos, illetve gondatlan, a közlekedés rendjét és a közlekedésben résztvevő más személyek életét-, testi épségét veszélyeztető

bűncselekményeket is elkövetett. A jogosítvány bevonásától eltelt időnek a közúti járművezetéstől eltiltás időtartamába való beszámítása a Btk.56.§ (2) bekezdésén alapszik.

A törvényszék helyesen állapította meg, hogy **I.r. vádlott** a terhére rótt - túlnyomórészt közeli hozzátartozói sérelemére elkövetett erőszakos - bűncselekmények jellegénél fogva méltatlanná vált a közügyekben való részvételre. Ezért a táblabíróság vele szemben mellékbüntetésül, a Btk.61.§ (1) bekezdése és 62.§ (1) bekezdése alapján a szabadságvesztéshez igazodó tartamú; 7 év közügyektől eltiltást alkalmazott.

A szülői felügyeleti jog megszüntetésére a Be.336.§ (1) bekezdése és az elsőfokú elbíráláskor hatályban volt Családjogi törvény felhívott rendelkezései szerint törvényesen került sor gyk. **vádlott gyermeke** vonatkozásában, a vádlott ugyanis olyan bűncselekményeket követett el, melyek a 2014. március 15. napja óta alkalmazandó Ptk. alapján is a szülői felügyeleti jog bírósági megszüntetését vonják, vagy vonhatják maguk után. E törvény 4:191.§ (1) bekezdésének a/ pontja szerint a bíróság megszünteti a szülői felügyeletet, ha a szülő felróható magatartásával gyermeke javát, különösen testi jólétét, értelmi vagy erkölcsi fejlődését súlyosan sérti vagy veszélyezteti. A (2) bekezdésben írtak értelmében, ha a szülőt a bíróság valamelyik gyermeke személye ellen elkövetett szándékos bűncselekmény miatt szabadságvesztésre ítélte, a bíróság a szülői felügyeletet a szülő valamennyi gyermeke tekintetében megszüntetheti. A tényállásból kitűnően mindkét ok megállapítható.

Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek voltak, azonban az elsőfokú bíróságnak a bűnügyi költségre vonatkozó okfejtését nem osztotta a táblabíróság, mivel a törvényi rendelkezés értelmében a megismételt eljárás során keletkezett költség nem terhelheti a vádlottat. Az alapeljárás során a bűnösnek kimondott vádlott cselekvősége folytán szükségessé vált bizonyítási cselekmények elvégzésével felmerült, ezért a vádlott által viselendő költség megállapítására a Be.338.§ (1) és (2) bekezdés I. fordulata alapján helyesen került sor. A korábbi ítélet hatályon kívül helyezésének indoka a Be.373.§ (1) bekezdésének III/ a/ pontjára figyelemmel az indokolási kötelezettség nem teljesítése volt, nem - az elsőfokú bíróság által idézett törvényt magyarázatban írt - megalapozatlanság, tehát olyan körülmény nem merült fel, amely az alapeljárásban terhére megállapítható költség csökkentését indokolná.

Az eljárás során felmerült 3.477.219 forint bűnügyi költségből 485.248 Ft a megismételt eljárásra tartozó összeg. Ez a költség a Be.403.§ (5) bekezdés alapján az állam terhén marad, míg a nyomozásban és az alapeljárásban indokoltan keletkezett 2.991.971 Ft-ot a vádlott viseli.

A fentiekben kifejtettek alapján a táblabíróság a Veszprémi Törvényszék 2013. szeptember 11. napján kihirdetett 7.B.967/2012/32. számú ítéletét a Be.372.§ (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltaknak megfelelően megváltoztatta, egyebekben a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az ítélet tábla a Btk.92.§ (1) és (2) bekezdése szerint a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a másodfokú eljárás befejezéséig előzetes fogvatartásban töltött időt.

Győr, 2014. március 28. napján

Dr. Zólyomi Csilla sk.	. Vajda Edit sk.	. Csák Csilla sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

Záradék:

Ez az ítélet, valamint a Veszprémi Törvényszék 2013. szeptember 11. napján kihirdetett 7.B.967/2012/32. számú ítéletének meg nem változtatott része 2014. március 28. napján jogerőre emelkedett, és végrehajtható.

Győr, 2014. március 28. napján

. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: